

Vonnisnummer / Griffinummer 2022 / 2450
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 21 juni 2022
Naam van de beklagde(n)
Systemnummer parket 19CO18727 Dossiernummer 22G000465 Notitienuummer parket GE/G/66/97/361/2019

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd op 23 december 2021 overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid te . Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheke.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 18 januari 2022.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 17 mei 2022.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 17 mei 2022:

- de herstellvordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van , vertegenwoordigd door meester , advocaat te
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings;
- de eerste beklagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester , advocaat te
- de tweede beklagde, , in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf;
- het negatief advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de uitspraak van veroordeling voor de eerste beklagde en het positief advies voor de tweede beklagde.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

De eerste beklaagde is eigenaar van het perceel gelegen te
De tweede beklaagde betreft de huurder.

Op 6 februari 2019 stelde de controleur-verbalisant vast dat op twintig centimeter van de linkerperceelgrens in de tuinzone een vier meter hoog buizenframe werd geplaatst voorzien van tennisdraad (met daarop kunststof imitatie klimop). Deze constructie werd uitgevoerd zonder stedenbouwkundige vergunning en is strijdig met het BPA van 13 april 1988.

Met brief van 16 oktober 2018 werden zowel de eerste beklaagde als de tweede beklaagde aangemaand om de vastgestelde bouwovertreding vrijwillig op te heffen. De tweede beklaagde reageerde hierop telefonisch en stelde dat deze werken uitgevoerd werden in opdracht en met goedkeuring van de eigenaar, er was geen bereidheid om de constructie vrijwillig te verwijderen.

Volgens verklaring begonnen deze werken op 29 september 2018 en duurden deze tot 1 oktober 2018.

Foto's van deze vaststellingen werden aan het dossier gevoegd.

De eerste beklaagde verklaarde op 25 april 2019 na overleg met zijn raadsman het advies te hebben gekregen om te verklaren dat hij een regularisatie van de toestand zal aanvragen en daarvan de nodige bewijzen zou opsturen. Hij wou geen verdere verklaringen meer afleggen behoudens de toevoeging van zijn handgeschreven verklaring (met eenzelfde inhoud) en zijn verklaring dat hij de opdrachtgever was voor het uitvoeren van het plaatsen van de sierstrook om de privacy in huis en tuin te waarborgen.

De tweede beklaagde verklaarde op 1 mei 2019 dat hij het buizenframe zelf in oktober 2018 plaatste daar hij geen privacy heeft door het zijraam op de eerste verdieping van zijn buur met huisnummer . Hij handelde met de goedkeuring van de eerste beklaagde. Hij ging niet na of hiervoor een vergunning nodig was, hij vertrouwde de huisbaas. Hij wenst het frame (betaald door de eerste beklaagde) te behouden. legde een gelijkaardige verklaring af.

Op 6 mei 2019 richtte de raadsman van de eerste beklaagde een schrijven naar het schepencollege met de vraag tot regularisatie waarop de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur gemotiveerd antwoordde op 6 mei 2020 dat de vastgestelde handelingen niet voor regularisatie in aanmerking komen.

Op 23 september 2020 werd een herstellvordering goedgekeurd door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur, zijnde het verwijderen van het vier meter hoge buizenframe. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende hierop een positief advies.

Beoordeling

Gelet op de gegevens van het strafdossier, de behandeling van de zaak op de terechtzitting van 17 mei 2022 en in het bijzonder gelet op de objectieve en deskundige vaststellingen door de bevoegde controleur en de niet-betwisting van deze vaststellingen door de beklaagden in hun verhoor, zijn de feiten zoals gekwalificeerd onder de enige tenlastelegging bewezen in hoofde van de beide beklaagden.

De argumentatie van de verdediging in besluiten dat de aangebrachte constructie een kleine tuinconstructie betreft en derhalve onder het Vrijstellingsbesluit zou vallen, kan absoluut niet worden gevolgd gelet op de hoogte van het aangebrachte buizenframe (vier meter hoog) waarvoor wel degelijk een voorafgaande omgevingsvergunning vereist is temeer het om een constructie verankerd in de grond gaat. Enkel het plaatsen van afsluitingen tot een maximale hoogte van 2 meter in de zij- en achtertuin is niet vergunningsplichtig gelet op artikel 2.1.5° en 6° BVR 16/07/2010).

Uit de voorliggende foto's blijkt bovendien dat deze constructie geenszins een sier-tuinornament betreft en wel degelijk niet strookt met de omgeving. De constructie is integendeel visueel storend.

De beklaagden kunnen bovendien deze metalen constructie niet gelijkstellen met hagen en groenaanplant daar het om een vergunningsplichtige constructie gaat zoals hierboven reeds gesteld.

De door de verdediging overige aangehaalde argumenten in besluiten en stavingstukken zijn niet van aard aan deze vaststellingen afbreuk te doen.

Tenslotte argumenteert de verdediging van de eerste beklaagde ten onrechte dat de beklaagden vervolgd worden voor een inbreuk op artikel 4.2.2 en 4.2.4 VCRO. Reeds in de aanhef van de omschrijving van de kwalificatie in de dagvaarding wordt de toepassing van deze artikelen immers uitdrukkelijk uitgesloten ("*buiten de gevallen bedoeld in artikel 4.2.2 tot 4.2.4 VCRO*").

De feiten zoals gekwalificeerd in de dagvaarding zijn bewezen in hoofde van de beide beklaagden. De eerste beklaagde is als opdrachtgever van de werken strafrechtelijk aansprakelijk en de tweede beklaagde is als uitvoerder van deze werken tevens strafrechtelijk aansprakelijk.

Straftoemeting

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank naast de ernst van de feiten tevens rekening met de begeleidende omstandigheden en de individuele persoonlijkheid van de beklaagden zoals die onder meer kan blijken uit hun strafverleden.

De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

De beklaagden hebben door de plaatsing van een vier meter hoog metalen buizenframe voorzien van tennisdraad en kunststof imitatie klimop in de tuinzone op een afstand van 20 centimeter van de linker perceelgrens met de buren, een ernstige schade toegebracht aan de plaatselijke goede ruimtelijke ordening. De constructie past niet binnen de onmiddellijke omgeving en vormt een onaanvaardbare visuele hinder voor de buren.

De beklaagden kunnen hun delictueel handelen niet verschonen door te verwijzen naar het raam van de buren waardoor hun privacy in de tuin gekrenkt wordt. Uit het strafdossier en de besluiten genomen voor de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur blijkt dat dit raam geplaatst werd met een vergunning en derhalve rechtsgeldig is.

Uit de ondervraging van de eerste beklagde op de terechtzitting is gebleken dat deze beklagde gehandeld heeft vanuit een opgekropte frustratie omdat zijn buren de vergunning voor dit raam hebben bekomen. Deze beklagde dient te beseffen dat hij andere juridische wegen diende te bewandelen teneinde zich daarover te beklagen en hij nooit het recht in eigen handen kan nemen door onvergunde constructies te plaatsen om zo zijn ergernis op te lossen. Door de opdracht te geven aan de tweede beklagde om deze constructie te plaatsen, en de tweede beklagde daartoe zijn medewerking heeft verleend, is deze beklagde als mededader tevens strafrechtelijk verantwoordelijk.

De beklaagden stelden hun eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

Zij handelden ook uitgaande van de stoutmoedige en verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen en dat éénmaal opgericht de illegale constructies wel geregulariseerd, en minstens niet zullen verwijderd worden.

De beide beklagden beschikken nog over een blanco strafverleden.

De rechtbank stelt vast dat de eerste beklagde halsstarrig blijft weigeren om te constructie te verwijderen en niet van plan is om de constructie te verwijderen. Gelet op het gebrek aan schuldinzicht gaat de rechtbank dan ook niet in op de vraag van deze beklagde tot het verlenen van de gunst van de opschorting. Deze gunst zou de beklagde absoluut niet op het laakbare van zijn handelen wijzen en niet van aard zijn om herstel te bereiken en recidive te vermijden.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat deze beklagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

De hierna bepaalde geldboete komt tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel. Een deel van de geldboete kan met uitstel worden opgelegd. De beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

Op de vraag van de tweede beklaagde om hem de gunst van de opschorting te verlenen, kan wel worden ingegaan. Deze tweede beklaagde heeft de constructie in opdracht van de eerste beklaagde geplaatst en herhaalde meermaals zowel in zijn verhoor als op de terechtzitting van 17 mei 2022 dat hij ter goeder trouw heeft gehandeld omdat hij de eerste beklaagde vertrouwde. De gunst van de opschorting zal deze beklaagde afdoende op het ontoelaatbare van zijn handelen wijzen van aard zijn om recidive te vermijden.

De eerste beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De eerste en de tweede beklaagde moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 22 euro.

De eerste en de tweede beklaagde moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 52,42 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

De gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert het herstel onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging door het verwijderen van het vier meter hoge buizenframe.

Op 6 november 2020 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies.

De herstellvordering is afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

Gelet op de relatief beperkte omvang van de werken en de lange tijd die de beklaagden reeds hadden om te herstellen is een termijn van twee maanden voldoende als hersteltermijn.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel

is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

Een dwangsom van 150 euro per dag moet worden opgelegd gelet op het talmen om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

BURGERRECHTELIJK

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6, 13 van de Wet van 29 juni 1964;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten tot een **geldboete van 3.200 euro**, zijnde 400 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **ultstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **1.600 euro**, zijnde 200 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 22 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 52,42 euro.

Ten aanzien var

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen.

Gelast de **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling ten voordele van de beklaagde gedurende een termijn van 3 jaar vanaf heden.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 22 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 52,42 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 324,64 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur **het herstel** op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____ door **het verwijderen** van het vier meter hoge buizenframe en dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **150 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens _____ en _____ ten voordele van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **2 maanden** vanaf heden.

Zegt voor recht dat de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kan voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

Verklaart het vonnis wat betreft de herstellvordering uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande iedere voorziening.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 21 juni 2022 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier